Poetry Series

Enrico Lommerte

- 18 poems -

Publication Date:

May 2012

Publisher:

PoemHunter.Com - The World's Poetry Archive

Poems are the property of their respective owners. This e-book was created by Enrico Lommerte on www.poemhunter.com. For the procedures of publishing, duplicating, distributing and listing of the poems published on PoemHunter.Com in any other media, US copyright laws, international copyright agreements and other relevant legislation are applicable. Such procedures may require the permission of the individuals holding the legal publishing rights of the poems.

Enrico Lommerte

Dutch poet from Eindhoven City
My site:
lommerte.wordpress.com

01110100 01110101 01110011 01110011 01100101 01101110 01100100 01101111 01101111 01110010 01110100 01101010 01100101

01110100 01110101 01110011 01110011 01100101 01101110 01100100 01101111
01101111 01110010 01110100 01101010 01100101 00001010 00001010 01101000
01101111 01100101 00100000 01110011 01101001 01101101 01110000 01100101
01101100 00001010 01100111 01100101 01100001 01100010 01110011 01110100
01110010 01100001 01101000 01100101 01100101 01110010 01100100 00001010
01110111 01101111 01101111 01110010 01100100 01100101 01101110 01110100
01100001 01100001 01101100 00100000 01101011 01100001 01101110 00100000
01111010 01101001 01101010 01101110 00001010 00001010 01101001 01101011
00100000 01111010 01101001 01110100 00100000 01101111 01110000 00100000
01100101 01100101 01101110 00100000 01100010 01100001 01101110 01101011
00001010 01110110 01101001 01100101 01110010 00100000 01101011 01100101
01100101 01110010 00001010 01110111 01101111 01101110 01100100 01100101
01110010 01101100 01101001 01101010 01101011 00100000 01101000 01101111
01100101 00100000 01100100 01100001 01100001 01110010 00001010 01100001
01101100 01101100 01100101 01100101 01101110 00100000 01101110 01110101
01101100 01101100 01100101 01101110 00001010 01100101 01101110 00100000
01100101 01101110 01100101 01101110 00001010 01110110 01100001 01101110
00100000 01101111 01110110 01100101 01110010 01100010 01101100 01101001
01101010 01110110 01100101 01101110 00001010 01101101 01100001 01100001
01110010 00100000 01110100 01101111 01110100 00100000 01100100 01100101
00100000 01101011 01100101 01110010 01101110 00001010 01100100 01110010
01101001 01101110 01100111 01100101 01101110 00100000 01111010 01100101
00100000 01101110 01101001 01100101 01110100 00100000 01100100 01101111
01101111 01110010 00001010 00001010 11101001 11101001 01101110 00100000
01110111 01101111 01101111 01110010 01100100 00001010 01110110 01101001
01100101 01110010 00100000 01100010 01100101 01110100 01100101 01101011
01100101 01101110 01101001 01110011 01110011 01100101 01101110 00001010
01100010 01101001 01101110 01100001 01101001 01110010 00100000 01101110
01101001 01100101 01110100 00100000 01110101 01101001 01110100 00100000
01110100 01100101 00100000 01100100 01110010 01110101 01101011 01101011
01100101 01101110 00001010 01101000 01100101 01101100 01100001 01100001
01110011 00001010 00001010 01110110 01110010 01101001 01101010 01100100
01100001 01100111 00100000 00110001 00110001 00100000 01101101 01100101
01101001 00100000 00110010 00110000 00110001 00110010 00001010 00110001
00111001 00101110 00110000 00110001 00100000 01110101 01110101 01110010
00001010

Enrico Lommerte

De Wereld Draait Te Snel

woorden woekeren
als een vleesetende infectie
ik kan niet stoppen
met schrijven
met lezen
met denken
compulsief

toch roep ik mijzelf een halt toe
schrijven, lezen en denken
alleen voor mijzelf

ik verlangzaam
terug naar de kern

Enrico Lommerte

Dode Woorden Praten Niet

ik ben dood
en kijk je aan
mijn praten
dringt niet tot je door
de tere zoen op je lippen
niet gevoeld
hand in hand dromen
je loopt weg
de tranen in je ogen
sporen mij aan
ik struikel maar
haal je bij
zie je schrijven
en van over je schouder
lees ik mee
de woorden
dringen priemend in mijn ogen
branden zich
als eeuwige imprint
- ik ben dood
en kijk je aan
deze woorden lief
dringen niet meer tot je door
gestorven woorden -
ik voel je hartslag niet
maar je schrijft
dat wat ik vergeten was
ik ga
kom je weer tegen
ooit
leef nog even

Enrico Lommerte

Drang

proëzie

de "SS Vespucci"
 lag aangemeerd in de haven
 tijd drong
 mijn hart spoedde zich
 op de kade
 bleef een leeg karkas achter
 had de moed niet
 zonder bezwaard gemoed
 zal ik achterblijven in de delta

via een meereizende journalist
 verschenen bij tijd en wijle
 ontdekkende artikelen
 wat was ik jaloers
 als ik las van die verre oorden
 die aangedaan werden
 hoe het hart steeds
 als eerste van boord ging
 en ten leste weer aanmonsterde

twee jaar
 had ik een leegte
 die hij weer zou vullen
 maar hij was gegroeid
 veranderd
 mijn lijflijke wereld
 te klein bekrompen
 te gretig

ieder zijn weg
 het schisma definitief
 ik lees nog wel eens een Baedeker
 van zijn hand
 maar dat vult de leegte niet

ik heb de holte gevuld
 met aarde
 en er een rozenstruik
 in geplant

Enrico Lommerte

Elke Steen

twee lopen
pad over
steen geeft
elke berg
licht zont
hen bij
brok in
mee thuis
jij voelt
ook ik
altijd ben
je mij

Enrico Lommerte

Joaquín Cortés

ai hombre!
je flamencoot op de calle
vergeet je partner niet
terwijl je cohones
castangetteren
bloed vurig als rioja
zweept je hakken op
olé, jaleo!
de Ramblas zindert
deze zwoele zomeravond
hoog maar niet hautain
kijkt de Sagrada
goedkeurend toe
uitgeput val je
in de armen
van je Carmen

Enrico Lommerte

Kale nachtmusik

na een dag op het plein
kom ik fobieus thuis
een dichte deur achter mij
twee keer draaien
dan pas is hij echt op slot
zwoel vandaag
dus geen jas
ik rits mijn vel open
stap er uit
hang hem op de kapstok
mijn masker er naast
schroef mijn houten been af
haal een glazen oog uit de kas
de toupet op het plankje
en het gebit in een bakje

fantomen doen helaas niet vergeten

de getekende rugzak
weegt
ik sleep hem mee
de trap op
mijn hemelbed
vol rode rozen bladeren
ik leg de botten neer
plaats mijn hart
in de humidor
bedek het starende oog
met een doekje der liefde

en slaap

lang

Enrico Lommerte

Metamorfosen

Zephyros waait aan
stuwt duinen op
valt erachter
op verzuurde grond
eens idyllisch
nu vlucht hij
probeert hogere sferen
in te stromen
doch dorre bodem
reikt ver
ontworsteling gemelijk
collisie voert sterrenwaarts
onbewust van uitvloeisel

lang duurt nu al die strijd
ontreddering in vacuüm
blijft
gewichtloze stroming
voert
naar de afvalput
het deksel uitnodigend geopend
tot hij zegevierend
terugkeert

ik was één met hem
mijn ademstoot reikt niet ver

Enrico Lommerte

Missive

onrustig wacht hij
 bij de brievenbus
 op een brief
 dè brief
 die bevrijdende sleuf
 durft hij niet uit het oog te verliezen
 alles pivoteert
 daar naar toe
 die spleet in tijd
 waar hij bivakkeert

naast de wereld
 naast de stad
 naast het huis
 naast de brievenbus

naast het leven

naast hem groeit
 de wereld verder

Enrico Lommerte

No Place To Find

in dusk
lost souls
are wandering

no one sees
no one cares

floating above the ground
never touching it
always in agony
their chains heavy
no place to lie down
the rays of light
miss them

in my backyard
they are welcome
for all of them
there is a protecting canister
safe
guarding their vulnerability

each sunrise I close the lids
each sunset I open them
hoping they will find

I see them
I care
I am one

Enrico Lommerte

Nocturne

donker
mijn pad
maar weet de weg
nog twee heuvels
dan het veld
waar de nachtbloemen
bloeien
altijd zij en ik
samen
nu een donker silhouet
zij aan zij
staan wij
zien de bloemen
één voor één
zich openen
hun schijnsel verlicht
hand in hand
terugtredend in tijd
en zijn

Enrico Lommerte

Ons Ballet

haast opgelucht
 begroette ik
 deze maandagmorgen
 de zon schijnt
 en het fris ruikt lekker
 het weekend overleefd
 mag dat wel?
 een volmondig ja!
 schalt er door mijn hoofd

- jouw ogen
 die het leven
 voor je zien
 laten mij kijken
 leef, eet, drink, werk en schrijf
 laat mij voortbestaan
 zie, zo voelden wij ons
 dans verder -

het huis
 wagenwijd open
 dank je!

onze wals slingert
 zich de tuin in
 van daar verder

Enrico Lommerte

Residu

ik was blij dat de zon scheen vandaag
dodenherdenking
hoe toepasselijk
morgen grauw en koud
bevrijdingsdag
wat een omen
gotspe!
debris van ons twee
veeg ik bij elkaar

afvalcontainer

over een week
wordt die geleegd
tot die tijd
de mogelijkheid
om te herpakken
ik weet het nog niet
vandaag ontglipt mijn alles

Enrico Lommerte

Steenhoop

voor het eerst alleen vandaag
 ramen gesloten
 de deur en de poort
 veel warmte
 ondanks de kou buiten

ben moe
 wil slapen
 geen honger

Rachmaninoff troost
 als altijd
 vette pathetische romantiek
 wat zou ik geven
 zo mijn woorden
 te laten zingen
 ik ben maar een stapelaar
 woord op woord
 zonder mortel

kwetsbaar besef
 om ineenstorten te voorkomen
 worden meer stenen aangesleept
 daar boven op zit ik
 die brokken mijn zijn
 alleen mijn vanaf nu

ik spoel mijn troffel tevergeefs,
 de pen bouwt verder
 aan de kathedraal

Enrico Lommerte

Vivere

grauwe schimmel
 bewoekert
 verassend snel
 vanaf mijn voeten
 tot kruin
 geen Edelfäule
 gewoon rot

te lang inert
 in het morgendauwe veld
 als baken
 voor terugkerenden

verschrompelt
 tot de laatste cel
 vlucht ik de wind in
 het laatste partikel
 vrijwarende

adem neemt mij
 via gaswisseling
 reis ik naar een boezem
 van je hart
 daar huis ik

Enrico Lommerte

Volkomen

het was donker in huis
ik had mij overgegeven
aan duisternis
tastvoetend schoren
boven de oubliette
het afdalen vertrouwd
opgetrokken knieën
ondersteunden ellebogen
obscuriteit zelve
niet bij machte
ik rechtte mijn hoofd
krakend mijn ogen
de reuk van licht
kwam voor de vleugels
die het droegen
een vertrouwde bries
omgeurde mij
zie de vlinder neerstrijken
op de tip van mijn vinger

Enrico Lommerte

Weldra

op de dodenakker
heb ik je graf gegraven
en vorens getrokken
voor het zaaien
de kuil leeg
staart mij aan
kon ik maar
met zand alleen vullen

mijn tranen
voeden het zaad
bloemen zullen er bloeien
als jij daar slapen gaat
hun symfonie
zal jou vergezellen

een kus van mij lieverd

Enrico Lommerte

Zelfbewust

ik zie de mestkever
zijn pillen draaien
vanuit het drek
wij op ooghoogte
hij kijkt terloops
schudt de kop
rolt verder
diep in de excrementen
vertrouwde geur

ik ontkruip de cloaca
fier besmeurd recht op
neem mij zo ik ben
ook dat is een deel
zij het voor de wind

Enrico Lommerte